

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0165/2010

19.5.2010

ДОКЛАД

относно осъществения напредък в посока постигане на Целите на хилядолетието за развитие: средносрочен преглед за подготовка на срещата на високо равнище на ООН през септември 2010 г. (2010/2037(INI))

Комисия по развитие

Докладчик: Michael Cashman

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	16
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ	25
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	29

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

**относно осъществения напредък в посока постигане на Целите на хилядолетието за развитие: средносрочен преглед за подготовка на срещата на високо равнище на ООН през септември 2010 г.
(2010/2037(INI))**

Европейският парламент,

- като взе предвид Декларацията на хилядолетието на ООН от 8 септември 2000 г.,
- като взе предвид заседанието на Европейския съвет на 17 и 18 юни 2010 г., насочено към Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР),
- като взе предвид ангажиментите, поети от Г8 на срещата на високо равнище в Гленийгълс през 2005 г. относно обема на помощта, помощта за Африка на юг от Сахара и качеството на помощта, както и всички последвали срещи на Г8 и Г20,
- като взе предвид срещата на високо равнище на Г20, проведена в Питсбърг на 24 и 25 септември 2009 г. и срещата на високо равнище на Г20, проведена в Лондон на 2 април 2009 г.,
- като взе предвид срещата на високо равнище на Г8, проведена в Аквила, Италия, от 8 до 10 юли 2009 г.,
- като взе предвид Европейския консенсус за развитие¹ и Кодекса за поведение за взаимното допълване и разделението на труда в политиката за развитие²,
- като взе предвид Консенсуса от Монтерей, приет на Международната конференция относно финансирането за развитие, проведена в Монтерей, Мексико от 18 до 22 март 2002 г.,
- като взе предвид Парижката декларация относно ефективността на помощта и Програмата за действие от Акра,
- като взе предвид Призива от Адис Абеба за спешни действия за подобряване здравословното състояние на майките, Призива от Берлин за действия и Стратегическите възможности за неправителствените организации (НПО), като с публикуването на последните два документа се отбелязва 15-годишнината от Международната конференция за населението и развитието (МКНР/15),
- като взе предвид член 208 от Договора за функционирането на ЕС, който постановява, че „Съюзът взема предвид целите на сътрудничеството за развитие при изпълнението на политиките, които биха могли да засегнат развиващите се страни“,

¹ ОВ С 46, 24.2.2006 г., стр.1.

² Заключение на Съвета 9558/07, 15 май 2007 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията от 12 април 2005 г. относно последователността на политиките за развитие¹,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1905/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. за създаване на финансов инструмент за развитие на сътрудничеството² („Инструмент за сътрудничество за развитие” (ИСП),
- като взе предвид член 7 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Договор от Лисабон), който отново потвърждава, че ЕС следи за съгласуваността между различните си политики и действия, като отчита всички свои цели,
- като взе предвид програмите на МОТ за достойни условия на труд и Глобалния пакт за заетост на МОТ, приети с всеобщ консенсус на 19 юни 2009 г. на Международната конференция на труда,
- като взе предвид доклада на генералния секретар на ООН от юли 2009 г. относно изпълнението на Декларацията на хилядолетието,
- като взе предвид доклада на Програмата на ООН за развитие (ПРООН), озаглавен „Отвъд междинния преглед – постигане на Целите на хилядолетието за развитие“, публикуван през януари 2010 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавено „План за действие на ЕС от дванадесет точки в подкрепа на Целите на хилядолетието за развитие“³,
- като взе предвид заключенията на Съвета относно напредъка по отношение на изпълнението на Европейската програма за действие за борба с ХИВ/СПИН, маларията и туберкулозата чрез външни дейности (2007—2011 г.),
- като взе предвид решението на Съда на Европейските общности от 6 ноември 2008 г. относно дейностите на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) за външно кредитиране⁴,
- като взе предвид резолюцията си от 6 април 2006 г. относно ефективността на помощите и корупцията в развиващите се страни⁵,
- като взе предвид своята резолюция от 20 юни 2007 г. относно Целите на хилядолетието за развитие – междинна равностметка,⁶
- като взе предвид своята резолюция от 4 септември 2008 г. относно майчината

¹ COM(2005)0134 окончателен.

² ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 41.

³ COM(2010)0159 окончателен.

⁴ Решение С-155/07, Европейски парламент срещу Съвет на Европейския съюз, ОВ С 327, 20.12.2008 г., стр. 2.

⁵ ОВ С 293 Е, 2.12.2006 г., стр. 316.

⁶ ОВ С 146 Е, 12.06.2008 г., стр. 232.

смъртност¹, от 24 март 2009 г. относно договорите във връзка с ЦХР² и от 25 март 2010 г. относно въздействието на глобалната финансова и икономическа криза върху развиващите се страни и върху сътрудничеството за развитие³,

- като взе предвид член 48 от Правилника,
- като взе предвид доклада на комисията по развитие и становището на комисията по международна търговия (А7-0165/2010),
- А. като има предвид, че намаляването и изкореняването на бедността е основна цел на политиката на ЕС в областта на сътрудничеството за развитие съгласно Договора от Лисабон, а също така е и морално задължение и от дългосрочен интерес за самия ЕС,
- Б. като има предвид, че както ЕС като най-големият световен донор, така и неговите държави-членки следва да играят водеща роля на срещата относно ЦХР през септември и да възприемат амбициозна, единна позиция, която може да действа като движеща сила с оглед навременното постигане на ЦХР,
- В. като има предвид, че в момента средствата, отпуснати от ЕС за ЦХР, са с около 20 милиарда по-малко от предвидените,
- Г. като има предвид, че някои държави-членки на ЕС намаляват бюджетите си за помощ,
- Д. като има предвид, че богатите държави отпуснаха милиарди, за да помогнат на банките си да излязат от затрудненото положение, и като има предвид, че финансовият сектор все още не е платил за последствията от непредвидената криза, която причини,
- Е. като има предвид, че стойността на световните финансови трансакции е достигнала 70 пъти размера на световния брутен национален доход (БНД),
- Ж. като има предвид, че непредсказуемата помощ може да бъде пагубна за страните получателки, и като има предвид, че по-доброто качество на помощта може да освободи допълнителни 3 милиарда евро на година, които да бъдат изразходвани за бюджетите за развитие на ЕС и неговите държави-членки⁴,
- З. като има предвид, че 82 % от новото кредитиране на МВФ са отишли за страни в Европа, а най-слабо развитите държави биха имали полза, ако получат по-голямо като размер ново кредитиране от МВФ,
- И. като има предвид, че макар Г20 да има по-широко представителство, отколкото Г8, ООН остава най-всеобхватният форум за обсъждане на проблемите, свързани със световното управление,

¹ ОВ С 295 Е, 4.12.2009 г., стр. 62.

² ОВ С 117 Е, 6.05.2010 г., стр. 15.

³ Приети текстове, Р6_ТА(2010)0089.

⁴ „Програмата за ефективност на помощта — ползите от европейския подход”, Европейска комисия, октомври 2009 г.

- Й. като има предвид, че непоследователността в европейските политики не трябва да въздейства отрицателно върху резултатите от финансирането за развитие,
- К. като има предвид, че паричните преводи подпомагат с поне 300 милиарда долара на година икономиките на развиващите се страни¹,
- Л. като има предвид, че макар да е отбелязан окуражаващ напредък по някои ЦХР, в момента всичките осем ЦХР са извън поставената цел и само решителна проява на политическа воля може да позволи ЦХР да бъдат постигнати през оставащите пет години до изтичането на поставения срок през 2015 г.,
- М. като има предвид, че има голяма вероятност някои от най-слабо развитите държави да не постигнат нито една от ЦХР,
- Н. като има предвид, че неотдавнашната криза на храните и горивата, в комбинация със световния икономически спад и изменението на климата, доведоха до известно влошаване на положението в сравнение с постигнатия през последното десетилетие напредък в борбата за намаляване на бедността,
- О. като има предвид, че собствеността върху земя създава стимули за отделните лица, семействата и общностите да поемат в свои ръце собственото си развитие и да гарантират продоволствената сигурност на местно равнище,
- П. като има предвид, че ограничаването на изменението на климата в развиващите се страни може да струва годишно близо 100 милиарда щатски долара до 2020 г.², а икономическият спад поне още толкова³,
- Р. като има предвид, че развиващите се страни със среден доход не би следвало да бъдат пренебрегвани при прегледа на ЦХР, тъй като тези държави продължават да се нуждаят от помощ по пътя си към достигане на пълния си потенциал за развитие,
- С. като има предвид, че индустриализираните страни носят най-голяма отговорност за изменението на климата и финансовата и икономическа криза,
- Т. като има предвид, че броят на работещите бедни и хората с несигурни работни места се увеличава,
- У. като има предвид, че липсата на мир и сигурност, демокрация и политическа стабилност често възпрепятства бедните страни да достигнат пълния си потенциал за развитие,
- Ф. като има предвид, че корупцията разрушава производителността, създава нестабилност и възпира чуждестранните инвестиции,
- Х. като има предвид, че незаконните капиталови потоци от развиващите се страни по приблизителни оценки достигат между 641 милиарда и 941 милиарда щатски долара и като има предвид, че това изтичане на капитали отслабва капацитета на

¹ „Тенденции в миграцията и превеждането на пари 2009 г.“, Световна банка, ноември 2009 г.

² „Увеличаване на международното финансиране на борбата с изменението на климата: европейски план за споразумението от Копенхаген, COM(2009)0475.

³ Плуване срещу течението: как развиващите се страни се справят със световната криза, Световната банка, март 2009 г.

развиващите се страни за генериране на техни собствени ресурси и предоставяне на повече средства за намаляване на бедността¹,

- Ц. като има предвид, че макар да е постигнат съществен напредък в посока изпълнението на някои от ЦХР, свързани със здравето, трите ЦХР, свързани със здравето, а по-специално смъртността при майките, изостават най-много,
- Ч. като има предвид, че 13% от всички смъртни случаи на майки в развиващите се страни се дължат на опасни аборти и като има предвид, че този процент е много по-голям в Африка²,
- Ш. като има предвид, че финансирането за семейно планиране на база една жена е намаляло рязко през последното десетилетие,
- Щ. като има предвид, че дори ако постигнем всички ЦХР, ще продължат да съществуват предизвикателства, свързани с бедността и страданието в бедните страни,
- АА. като има предвид, че неспазването на ангажиментите, свързани с ЦХР, ще означава продължителни страдания за милиони бедни хора и сериозно подкопаване на доверието между Севера и Юга,

I. Финансиране

1. очаква, още преди срещата на ООН във връзка с ЦХР през септември, на заседанието на Европейския съвет през юни 2010 г. да бъде договорена амбициозна единна позиция на ЕС, която да доведе до нови, ориентирани към резултатите, допълнителни, прозрачни и измерими ангажименти;
2. призовава държавите-членки да изпълнят задълженията, които са поели като част от Европейския консенсус за развитие;
3. изтъква, че постигането на ЦХР трябва да продължи да бъде ключова цел за Европейския съюз; подчертава, че намаляването на бедността чрез постигане на ЦХР трябва да бъде признато еднозначно като всеобхватна рамка за политиката на ЕС и че това трябва да намери ясно отражение във всички съответни политики, включително търговската политика, и в законодателните предложения; счита, че ЦХР не трябва да бъдат възприемани като въпрос от техническо естество, който ще бъде решен като просто се предоставят повече пари или търговски възможности, без да се идентифицират първопричините за бедността и да се предприемат мерки срещу тях;
4. подчертава, че данните, посочени в наскоро публикувания доклад на ООН, озаглавен „Да преосмислим бедността“, не само са тревожни, но са и ясна индикация, че опасността да не бъдат изпълнени Целите на хилядолетието за развитие е реална;
5. призовава всички държави-членки най-късно до 2015 г. да постигнат

¹ Проф. Guttorm Schjelderup, изслушване в Европейския парламент, 10 ноември 2010 г.

² Данни за предизвиканите аборти в световен мащаб, Световна здравна организация и Guttmacher Institute, 2007 г.

ангажиментите си за отделяне на 0,7 % от своя брутен национален доход за помощ за развитие;

6. призовава всички държави-членки да въведат мерки за отпускане на помощ за развитие и да издават многогодишни графици за постигане на целите на ЦХР; изисква от Комисията да гарантира, че официалната помощ за развитие (ОПР) е напълно прозрачна и съответно изисква от Комисията да публикува сумите, изразходвани от държавите-членки за ОПР;
7. призовава ЕС и ОИСР да не разширяват определението на „официална помощ за развитие“ (ОПР) или считат за помощ за развитие опростяването на задължения или други финансови потоци, които не са официална помощ за развитие;
8. призовава ЕС едностранно да въведе такса върху валутни сделки и сделки с деривативни финансови инструменти с цел финансиране на световните обществени блага, включително на ЦХР;
9. призовава всички държави-членки да налагат активно ограничения на данъчните убежища, укриването на данъци, незаконните финансови потоци в рамките на Г20 и ООН и да насърчават по-голяма прозрачност, включително систематичното обявяване на реализираните печалби и платените данъци, както и система за отчитане по държави, за да се позволи на развиващите се страни да запазят своите ресурси за собственото си развитие;
10. призовава ЕИБ да преразгледа политиката си по отношение на офшорните финансови центрове въз основа на по-строги критерии от тези в списъка на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за определяне на забранени юрисдикции и юрисдикции под контрол и да гарантира изпълнението на тази политика и да представя годишни доклади за напредъка;
11. призовава всички държави-членки и международната общност да предприемат действия, за да направят по-евтини паричните преводи от една държава в друга;
12. призовава всички държави-членки да подкрепят инициативите на ООН и да предприемат мерки за увеличаване на отговорността на заемодателите и кредитополучателите при транзакции, свързани с държавен дълг;
13. призовава държавите-членки, Комисията и международната общност да подновят усилията си за опрощаване на дълговете на най-слабо развитите страни и да насочат усилията си към облекчаване на тежестта на задълженията за развиващите се страни, в това число за безлихвен мораториум върху дълговете до 2015 г. за развиващите се страни;
14. призовава ЕС да осигури съществено финансиране, за да помогне на бедните нации да се борят с последствията от изменението на климата и икономическата криза; настоява тези средства действително да са допълнителни към съществуващите ангажименти за отпускане на помощ за развитие;
15. призовава всички държави-членки да се ангажират с предоставяне на значително по-големи ресурси за сътрудничество за развитие и неотложна помощ в рамките на следващата финансова перспектива и Европейския фонд за развитие;
16. призовава Европейската комисия да използва своите съществуващи инструменти за сътрудничество с развиващи се страни, включително планове за действие в

рамките на ЕПС, Източното партньорство, ОСП и ОСП+, да продължи да определя и прилага практически стъпки, насочени към улесняване на изпълнението на ЦХР;

17. призовава всички държави-членки да увеличат значително размера на помощта, която се предоставя чрез бюджетна подкрепа, най-вече чрез договори за ЦХР, но настоява за спазване на принципите на демокрацията, на правата на човека, управлението и други основни критерии, и за повече и по-добро наблюдение и одит;
18. призовава държавите-членки да гарантират, че ЕС продължава да полага усилия чрез използването на съществуващи финансови инструменти на световно равнище и на равнището на отделните държави в допълнение към бюджетната подкрепа, включително Глобалния фонд за борба срещу СПИН, туберкулоза и малария, както и чрез други подходящи организации и механизми, по-специално организации на гражданското общество и общности;
19. призовава всички държави-членки да продължат да подобряват координацията на донорите, като премахнат напълно обвързването на тяхната помощ, в съответствие с декларациите от Париж и Акра, като намалят прекалената фрагментарност на бюджетите за помощ за развитие, което е абсолютно необходимо с оглед на съгласуваността и премахването на обвързването на помощта; отчита също така факта, че отделните държави-членки могат да предложат експертни познания в различни географски региони и сектори на развитие;

II. Последователност на политиката за развитие

20. призовава Европейската комисия и държавите-членки да гарантират, че в новата институционална организация на ЕС основната отговорност във връзка с определянето на програмата за отпускане на средства за развитие и на приоритетите е от компетентността на члена на Комисията, отговарящ за развитието;
21. призовава ЕС да предприеме конкретни действия срещу бедността, като възприеме съгласувана политика, обхващаща сферите на търговията и сътрудничеството за развитие, както и неговите общи политики за селското стопанство и рибарството, за да се избегне прякото или непряко отрицателно въздействие върху икономиката на развиващите се страни;
22. призовава ЕС възможно най-бързо да прекрати отпускането на субсидии за износ на селскостопански продукти и други вредни аспекти на нашата земеделска политика, да поддържа принципа на продоволствена сигурност в развиващите се страни и по време на настоящите преговори в рамките на СТО да отправи настоятелен призив към всички участници да спазват този принцип;
23. счита, че постигането на Целите на хилядолетието за развитие изисква преди всичко радикална промяна на политиката в индустриализираните и развиващите се страни с оглед установяване на световни правила за честна и справедлива търговия, справедливо разпределение на богатата, мерки за стимулиране на достъпа до земя, вода и ресурсите на биологичното разнообразие, както и мерки

за насърчаване на политиката на подкрепа на устойчивото земеделие в малки стопанства на местно равнище;

24. призовава ЕС да подсили споразуменията си в областта на рибарството по отношение на развитието, така че тези споразумения да вземат изцяло предвид социалното и икономическото въздействие върху местните общности, най-вече чрез дългосрочна отраслова подкрепа от страна на ЕС и чрез механизъм за поемане от страна на собствениците на плавателни съдове на справедлив дял от разходите за достъп за риболовни флоти в ЕС;
25. призовава ЕС да не оказва чрез своята търговска политика натиск върху бедните държави, за да отворят уязвими пазарни сектори, когато тяхното равнище на развитие ги възпрепятства да се конкурират при справедливи условия на световния пазар, като същевременно постави по-силен акцент в полза на бедните в политиката на ЕС за помощ за търговията,;
26. призовава ЕС да се бори за своевременно, насочено към развитието приключване на Кръга от преговори от Доха на СТО;
27. призовава за това оценка на риска от изменението на климата системно да се включва във всички аспекти на планиране и вземане на решения относно политики, включително търговия, селско стопанство и продоволствена сигурност; изисква резултатите от тази оценка да бъдат използвани за определянето на ясни насоки за политика на сътрудничество за устойчиво развитие;
28. подчертава, че е необходима ефективна реакция в световен мащаб на проблема с изменението на климата, като индустриализираните страни поемат своята отговорност и играят водеща роля в борбата срещу въздействието на парниковите газове, което, ако срещу него не бъдат предприети мерки, ще представлява заплаха за изпълнението на ЦХР;
29. призовава ЕС и държавите-членки, които са страни по Протокола за стратегическа екологична оценка към конвенцията от Еспоо, да спазват напълно разпоредбите на протокола, когато оказват съдействие при разработването на програми и публични проекти в развиващите се страни;
30. изразява убеждение, че търговията може да бъде мощен двигател на икономическия растеж, макар че търговията сама по себе си не може да реши проблемите на развитието; счита, че бавният напредък на кръга от преговори от Доха възпрепятства приноса на международната търговска система към ЦХР; подчертава, че успешното приключване на кръга от преговори от Доха може да допринесе за осигуряването на пакет от икономически стимули на световно равнище; отбелязва многобройните проучвания на Конференцията на ООН за търговия и развитие (UNCTAD) и на други институции, които показват, че широкообхватното либерализиране на търговията в най-слабо развитите страни рядко води до устойчиво и значително намаляване на бедността и е допринесло за спад в условията за търговия в развиващите се страни, по-специално в африканските страни;
31. подчертава важността на усилията за улесняване на интеграцията на развиващите се страни в световната икономика; отново заявява, че отвореността за търговия и подкрепата за капацитета по отношение на предлагането са важни елементи във

всяка съгласувана стратегия за развитие и че инициативите за свързана с търговията техническа помощ представляват допълнително средство за предприемане на действия за премахване на бедността и изоставането в развитието;

32. припомня, че подобряването на търговските способности на развиващите се страни и най-слабо развитите страни може да им помогне да придобият необходимите търговски умения и инфраструктура, за да прилагат и извличат полза от споразуменията на СТО, да разширят търговията си, да се възползват от новите и съществуващите търговски възможности, да прилагат нови споразумения и да се приспособят към изменящата се външна търговска среда;
33. приветства вече съществуващите инициативи в областта на търговията с развиващите се страни на равнището на ЕС и СТО, по-специално инициативата „Всичко освен оръжие“, ОСП (общата система за преференции) и ОСП+, както и принципа на асиметрия и преходни периоди, договорени във всички съществуващи европейски споразумения за партньорство (ЕСП), и отправя искане към Европейската комисия да укрепи тази политическа стратегия; посочва, че системата на ОСП осигурява повече стабилност, предвидимост и търговски възможности за нейните ползватели; отбелязва, че допълнителни преференции се предоставят (посредством режима на ОСП) на страни, които са ратифицирали и ефективно прилагат основните международни конвенции за устойчиво развитие, социални права и добро управление;
34. призовава Комисията да засили свързаните с развитието аспекти в настоящите преговори в рамките на СТО и в преговорите за двустранни споразумения за свободна търговия (ССТ);
35. припомня, че стратегията „Помощ за търговията“ цели да помогне на бедните и уязвими страни да разработят основната икономическа инфраструктура и инструментите, от които се нуждаят, за да оползотворят потенциала на търговията като двигател на икономическия растеж и развитието; приветства изявленията на Комисията, че ЕС вече е постигнал своите цели за предоставяне на 2 млрд. евро за свързана с търговията помощ до 2010 г., тъй като общият размер на тази помощ от ЕС и неговите държави-членки е достигнал 2,15 млрд. евро през 2008 г. (1,14 млрд. евро от държавите-членки и 1,01 млрд. евро от ЕС), и отбелязва, че са постигнати също така важни резултати в рамките на по-широката програма за „Помощ за търговията“ – включително относно транспорта и енергетиката, производствените сектори и свързаните с търговията мерки за адаптиране; въпреки това призовава Комисията да предостави подробна информация (включително точни суми) за бюджетните редове, използвани за финансиране на свързаните с търговията помощи и помощите за търговията;
36. настоятелно призовава Комисията и държавите-членки да обръщат повече внимание и да подкрепят най-слабо развитите страни, с оглед увеличаване на общия размер на средствата на ЕС за подпомагане на търговията, които в последно време не са нараснали съществено; счита, че тъй като регионалното развитие става все по-важно в контекста на програмата на ЕС „Помощ за търговията“, следва да бъдат увеличени усилията за завършване на регионалните

пакети в рамките на "Помощ за търговията"; счита, че е налице потенциал за подобряване на ефективността на помощта чрез увеличаване на съвместните анализи, съвместните стратегии за реакция и съвместните мерки за предоставяне на „Помощ за търговията“;

37. счита, че измерението Юг-Юг се превръща в бързо разрастващ се компонент на световната търговия, би могло да придобива все по-голямо значение от гледна точка на гарантирането на развитието на най-бедните страни и следва да бъде насърчавано и подкрепяно;

III. Приоритетни цели на ЦХР

38. призовава ЕС да поддържа интегриран, всеобхватен подход към ЦХР, като отчита, че всички отделни цели и задачи са свързани помежду си, и установи минимални изисквания за премахване на бедността;

Здравеопазване и образование

39. призовава всички държави-членки и Комисията да отделят поне 20 % от всички разходи за развитие за основно здравеопазване и образование, да увеличат вноските си за Глобалния фонд за борба срещу СПИН, туберкулоза и малария, както и финансирането за други програми, насочени към укрепване на системите на здравеопазване, и да превърнат в приоритет здравословното състояние на майките и борбата срещу детската смъртност;
40. призовава развиващите се страни да отделят поне 15 % от националните си бюджети за здравни грижи и да укрепват системите си на здравеопазване;
41. призовава ЕС и развиващите се страни да подпомагат свободния достъп до здравеопазване и образование;
42. призовава всички държави-членки и Комисията да преобърнат тревожния спад във финансирането за сексуално и репродуктивно здраве и правата в развиващите се страни и да подкрепят политики за доброволно семейно планиране, безопасен аборт, лечение на болести, предавани по полов път, и осигуряването на доставки за репродуктивното здраве, които се състоят от животоспасяващи лекарства и противозачатъчни средства, включително презервативи;
43. отправя искане към Комисията, държавите-членки и развиващите се страни да предприемат мерки по отношение на ЦХР 5 (подобряване здравословното състояние на майките), ЦХР 4 (относно детската смъртност) и ЦХР 6 (относно ХИВ/СПИН, маларията и туберкулозата) по последователен и цялостен начин, както и по отношение на ЦХР 3 (относно равенството между жените и мъжете и овластяването на жените);
44. отправя искане стратегическите документи за отделните страни и регионалните стратегически документи да подчертават необходимостта от законодателство за борба с насилието и дискриминацията срещу жените, насърчава жените да участват в процесите на вземане на решения и изтъква отново необходимостта от политики, отчитащи въпроса за равенството между половете;

45. отново заявява, че ЕС следва да подкрепи развиващите се страни, които използват така наречените „възможности за гъвкавост“, предвидени в споразумението ТРИПС, така че те да могат да осигуряват лекарства на достъпни цени в рамките на своите вътрешни програми за обществено здравеопазване. подчертава, че тези споразумения, които гарантират достъп до генерични лекарства, не трябва да бъдат застрашавани от споразумения за свободна търговия;

Уязвими групи

46. призовава ЕС да предначини поне половината от отпусканите помощи за най-слабо развитите страни и да ги насочи към най-силно нуждаещите се групи в тези страни, със специално внимание към жените, децата и хората с увреждания, и да включи интересите на уязвимите групи по-ефективно в своите стратегии за развитие;
47. призовава ЕС и развиващите се страни да обърнат по-голямо внимание на правата на малцинствата и настоява ЕС да включи в своите международни споразумения неподлежащи на обсъждане клаузи за правата на човека и за недискриминация, наред с другото по отношение на дискриминацията, основана на пол, расов или етнически произход, религия или убеждения, увреждане, възраст, сексуална ориентация, и към хората, живеещи с HIV/СПИН;

Премахване на глада

48. призовава ЕС и партньорските правителства да увеличат инвестициите в селското стопанство и продоволствената сигурност до равнища, които да гарантират премахване на глада за всички, като насочат вниманието си основно към най-неотложните нужди, свързани с глада, малките земеделски стопанства и програмите за социална закрила;
49. призовава Комисията да насърчава собствеността върху земя като средство за намаляване на бедността и гаранция за продоволствената сигурност посредством укрепване на правата на собственост и улесняване на достъпа до кредити на земеделските стопани, малките предприятия и местните общности;

Достоен труд

50. изразява дълбока загриженост във връзка с настоящото придобиване на земеделски земи (по-специално в Африка) от чуждестранни инвеститори, ползващи се с правителствена подкрепа, което може да застраши продоволствената сигурност на местно равнище и да доведе до сериозни и дълбоки последици в развиващите се страни; настоятелно призовава ООН и ЕС да разгледат въпроса за отрицателните последици от придобиването на земеделска земя (включително отчуждаване на дребните земеделски стопанства и неустойчива експлоатация на земята и водата), като признаят правото на населението да упражнява контрол върху земеделската земя и други природни ресурси от жизненоважно значение;

51. призовава държавите-членки и Комисията да увеличат усилията си в борбата срещу детския труд, както посредством подкрепа за специфични програми, така и чрез насоки в областта на политиките за развитие и международната търговия;
52. призовава ЕС и правителствата на развиващите се страни да окажат стабилна подкрепа на Глобалния пакт за заетост на МОТ и да прилагат ефективно всички аспекти от програмата за достоен труд;
53. призовава Комисията да следи за социалната закрила на работниците, социалния диалог и основните стандарти на труд в развиващите се страни и, когато е необходимо, да предлага стимули и да налага санкции чрез търговски споразумения и всички други налични инструменти;

IV. Управление

54. призовава Световната банка и МВФ да предостави по-справедлива част от правата на глас на недостатъчно добре представените нации, като гарантират, че кредитополучателите и кредиторите имат равни права на глас в краткосрочен план, както и че кредитирането не подкопава принципите на собственост, както беше договорено в Париж и Акра;
55. призовава МВФ да повиши равнищата на достъп на страните с ниски доходи до своите преференциални услуги и да увеличи средствата по специалните права на тираж за тези страни в съответствие с техните нужди;
56. възнамерява, при съвместното вземане на решение във връзка с предстоящия преглед на външния мандат на Европейската инвестиционна банка, да следи за това тя да изпълнява задълженията си в областта на развитието и насочва средствата си в по-голяма степен към потребностите на развиващите се страни, включително взаимно ефективни кредитни улеснения в полза на бедните;
57. призовава всички държави-членки и международната общност да гарантират, че ООН ще остане форумът, избран за обсъждане на проблемите, свързани с глобалното управление и бедността;
58. призовава органите на държавите от ЕС и Африканския съюз да вложат обновена политическа воля в стратегическо партньорство Африка-ЕС и да отделят специални ресурси, които да позволят реализирането на пълния потенциал на това партньорство;
59. призовава ЕС и международната общност да насърчават и подпомагат демокрацията, мира, принципите на правовата държава и некорумпираната администрация в развиващите се страни;
60. призовава ЕС и международната общност да положат изключителни усилия, за да подкрепят публичната администрация в развиващите се страни, с конкретната цел да се води борба с корупцията и да се създаде прозрачна, безпристрастна и справедлива административна среда, като същевременно се признава съществената роля на недържавните участници и на гражданското общество;
61. призовава всички развиващи се страни спешно да подпишат конвенцията на ООН срещу корупцията, да предприемат практически мерки за ефективно изпълнение на разпоредбите ѝ, както и да установят механизми за наблюдение на напредъка;

62. признава, че е необходимо развиващите се страни да подобрят международните счетоводни стандарти, за да се предотвратят практиките на избягване и укриване на данъци, и по този начин да се постигне по-добро глобално фискално управление;
63. призовава развиващите се страни да включат парламентите, местните правителства и гражданското общество, както и други недържавни участници, на всички етапи от формулирането и прилагането на политиките;
64. призовава развиващите се страни, особено тези, които се възползват в най-голяма степен от помощта на ЕС, да засилят доброто си управление по всички публични въпроси, особено управлението на получената помощ, и настоятелно призовава Комисията да предприеме всички необходими стъпки за гарантирането на прозрачно и ефикасно прилагане на помощта;
65. признава жизненоважната връзка между сигурността и развитието и отбелязва със загриженост липсата на напредък в постигането на мирно решение на замразените конфликти в съседните на ЕС държави и в по-далечни държави, като призовава настоятелно ЕС да преразгледа своите усилия в тази област;
66. призовава ЕС да започне амбициозен и конструктивен диалог с всички традиционни и нови донори, с цел да се гарантира, че ЦХР ще бъдат постигнати и че намаляването на бедността ще остане на първо място в световния дневен ред;
67. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки и на генералния секретар на Организацията на обединените нации.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

А. ДЕСЕТИЛЕТИЕ ПО ПЪТЯ КЪМ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ЦХР

На срещата на високо равнище на хилядолетието, проведена през 2000 г., богатите нации, включително държавите от ЕС, поеха редица ангажименти към бедните в целия свят. Сред тях бяха ангажиментът за борба срещу бедността и задължението за постигане на конкретни, ограничени във времето цели за намаляване на глада, подобряване на образованието и здравеопазването и опазване на околната среда в развиващите се страни.

Почти десет години по-късно и само пет години преди целевата дата през 2015 г., ООН провежда среща на високо равнище през септември, за да направи оценка на постигнатия напредък и въпросите, към които следва да насочим вниманието си. Като най-големият участник в света по отношение на помощта за развитие, Европа следва да поеме водеща роля.

На срещата на високо равнище на ЕС през юни следва да се определи единна и амбициозна стратегия за постигане на ЦХР. Парламентът ще приеме резолюция, която да очертае позицията му преди провеждането на срещата.

1. Напредък

Напреднали ли сме по отношение на превръщането на бедността в минало? Постигнали ли са нещо усилията на донорите?

Няма съмнение, че увеличаването на помощта за развитие, когато се прилага ефективно, е помогнала за намаляване на бедността и страданията на милиони хора в развиващия се свят. Крайната бедност е намаляла от 1,8 до 1,4 милиарда. Почти 90 % от бедните деца вече ходят на училище. Постигнат е голям напредък в борбата срещу маларията и туберкулозата. Процентът на детската смъртност намалява бързо.

Така че може да се твърди, че помощта дава резултат. Но все още има много работа. Не можем просто да седим безучастно, когато всяко второ дете все още живее в бедност. Не можем да се поздравяваме самодоволно, когато тази година има два милиона смъртни случая в резултат на СПИН. Не можем да наблюдаваме безучастно как милиарди хора ходят гладни всеки ден.

Всъщност не сме постигнали нито една от осемте ЦХР. Неотдавнашната криза на храните и горивата ни върна още по-назад от необходимия напредък. А сега и световният икономически спад оказва значително отрицателно въздействие върху напредъка от последното десетилетие. Някои държави-членки на ЕС, които са изправени пред проблема с нестабилността на вътрешните си икономики, дори намаляват бюджетите за помощ за развитие.

Сега не е моментът за икономии на гърба на болните и гладуващите. Европа трябва да поведе света в съвместно усилие за спасяване на ЦХР и спазване на ангажиментите към най-бедните на планетата. Постигането на ЦХР не е най-добрият възможен сценарий.

То е само необходимият минимум. Няма много време. 2015 г. приближава. Провалът не е възможност.

2. Защо този документ?

Целта на този документ е да очертае накратко състоянието на напредъка по постигането на осемте ЦХР, да определи основните области, върху които ЕС и международната общност следва да концентрират усилията си през следващото половин десетилетие, да разгледа други фактори, които могат да увеличат или намалят шансовете за успех в постигането на ЦХР и след това да разгледа въпросите на финансирането.

Б. Състояние на ЦХР

1) Крайна бедност и глад

Бедността от под 1,25 щатски долара на ден е спаднала значително (42 %–25 %), най-вече благодарение на силния растеж на Китай, но процентът остава над 50 % в Африка, на юг от Сахара. Икономическият спад заплашва да обърне този напредък, като върне отново около 100 милиона души в положение на крайна бедност. Кризата доведе и до увеличаване на броя на работещите бедни и на тези, които имат несигурни работни места. Слабият напредък в борбата срещу недोхранването и детското недохранване беше спрял при възникването на кризата в цените на храните през 2008 г.

2) Начално образование за всички

Процентът на записалите основно образование се е увеличил от 83 % през 2000 г. на 88 % през 2007 г., но процентите на напусналите училище се понижават съвсем бавно. Момичетата и етническите малцинства се сблъскват с повече дискриминация.

3) Равенство между мъжете и жените

Целта от 2005 г. за премахване на неравенството между мъжете и жените в основното и средното образование не беше постигната, макар да беше отбелязан известен напредък. Повече жени работят, но по-голямата част от тях имат несигурни работни места. Броят на жените членове на парламенти се е увеличил повече от половин път през последното десетилетие, но все още е едва 17 %.

4) Детска смъртност

Броят на смъртните случаи на деца под пет години е намалял от над 12 милиона през 1990 г. до около девет милиона днес. Постигнат е особено голям напредък по отношение на дребната шарка. Но постигането на целта по ЦХР все още е далеч.

5) Здравословно състояние на майките

Смъртността при майките отнема над половин милион живота на жени всяка година, а напредъкът за намаляването на този брой е незначителен, особено в Африка, на юг от Сахара. Бременността сред малолетните все още е твърде често срещана, макар че противозачатъчните средства и семейното планиране са станали малко по-достъпни.

6) СПИН, малария, туберкулоза

Броят на смъртните случаи вследствие на СПИН и новите ХИВ инфекции е останал постоянен, дори се наблюдава лек спад, макар че остава тревожно висок. Печелим борбата срещу маларията, а случаите на заболявания от туберкулоза продължават да

намаляват. Но за тази цел остава изключително важно значителното увеличаване на текущото финансиране.

7) Устойчивост на околната среда

Емисиите на въглероден диоксид са се увеличили значително в развиващите се страни. Процентът на свръхексплоатираните рибни видове се е увеличил до 80 %. Обезлесяването продължава с висока скорост. Един от положителните резултати е, че целта относно питейната вода от ЦХР може да бъде постигната и сме на половината път до постигането на целта за достъп до канализация. Стотици милиони хора по-малко отпреди две десетилетия живеят в бедни квартали.

8) Световно партньорство за развитие

Въпреки непрестанните призови за увеличаване на помощта, процентът на световната официална помощ за развитие е около 0,3 % от brutния национален доход. Процентът в ЕС е 0,4 %, което е дори доста под междинната цел от 0,56 % за 2010 г. Кризата принуди някои държави-членки на ЕС да намалят бюджетите си за помощ за развитие. Що се отнася до достъпа до нови технологии, в развиващите се страни мобилните телефони процъфтяват, но достъпът до Интернет остава нисък.

В. ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С ФИНАНСИРАНЕТО

Сътрудничеството за развитие не се свежда единствено до пръскане на пари за решаване на проблеми. Но когато поехме задължението за изпълнение на цел 8 от ЦХР, ние се ангажирахме с постигането на глобално партньорство за развитие. Това означава повече и по-добра помощ. Означава също и осигуряване на ресурси за постигане на всички наши амбиции, без които ЦХР са просто празни обещания.

1. ОПР

На първо място трябва да изпълним обещанията си за ОПР. В момента има недостиг от над 300 милиарда долара на финансирането за изпълнение на ЦХР от настоящия период до 2015 г., като тази равностойка не взема предвид допълнителните разходи за кризата, свързана с изменението на климата, и икономическата криза.

Наред с други донори, ЕС си е поставила цел от 0,7 % до 2015 г. и неведнъж я е потвърдил. Но макар да е сред първите места по донорство, ЕС вече изглежда е на път да изостане с около 20 милиарда евро от средносрочната си цел за 2010 г. Някои държави-членки са далеч от постигането на целта, а други дори намаляват бюджетите си за помощ за развитие.

ЕС като цяло трябва да увеличи официалната помощ за развитие. Той трябва да определи нова междинна цел за помощ за развитие от 0,63 % за 2012 г. и да се придържа към нея. Още по-важно е националните бюджети да включват правно задължителни многогодишни графици за по-предвидима помощ.

2. Ново финансиране

Въпреки всичко е очевидно, че не можем да допълним този недостиг от милиарди евро единствено чрез публична официална помощ за развитие. Необходимо е и да проучваме нови механизми за финансиране:

- i) Чрез въвеждането на **такса за финансови трансакции** на стойност 0,05 % биха могли да се събират 10 милиарда евро на година за световни обществени блага. Това би обезкуражило претъпно безотговорните спекулации, които разклащат стабилността на цялата финансова система (Важно! Финансовият сектор все още не е платил за последствията от безпрецедентната криза, която причини, въпреки че се възползва от огромни държавни спасителни мерки, а неотдавна финансовите трансакции достигнаха 70 пъти размера на световния брутен национален доход). Един начален едностранен ход в рамките на еврозоната би могъл да изиграе ролята на световен катализатор.
- ii) **Незаконните капиталови потоци** отнемат на бедните страни около трилион долара на година, т.е. десет пъти официалната помощ за развитие. Г20 следва да работи за постигане на програмата си за налагане на ограничения на данъчния рай и укриването на данъци, насърчавайки отчитането страна по страна.
- iii) **Изпращането на пари** също носи приходи колкото няколко пъти официалната помощ за развитие. ЕС следва да направи изпращането на пари по-лесно и по-евтино.
- iv) **Транспортни такси за гориво** и приходи, събрани от **търгове за намаляване на емисиите на въглероден диоксид** могат да помогнат на развиващите се страни да се справят с проблемите вследствие на изменението на климата.
- v) Подпомагането на **микрофинансирането**, банкирането чрез мобилен телефон, МСП и спестовните банки, както и увеличаването на правата на собственост на лишени от собственост лица ще донесе финансиране и ще помогне за създаването на благосъстояние в бедните общности.

3. Дългове

Икономическият спад може да доведе развиващите се страни до състояние на нова дългова криза. ЕС следва да даде пример, като обяви безлихвен мораториум върху връщането на дългове до 2015 г. и заличи дълга на най-слабо развитите държави. Опростяването на задължения, както и други финансови потоци, които не са официална помощ за развитие, не се считат за помощ за развитие.

4. Бюджетна подкрепа

Специфичната бюджетна подкрепа за всеки сектор, особено договори за ЦХР, може да помогне за постигането на предвидими, основани на изпълнението резултати в области като здравеопазване и образование. ЕС следва да се стреми да насочи половината от отпускните помощи чрез бюджетна подкрепа. Основните критерии за получаващите органи са ангажираност за намаляване на бедността, отчетност и чисто досие по отношение на управлението и правата на човека.

5. По-добра помощ

Лошото качество на помощта за развитие води до загуби от над 3 милиарда евро на година. Всички донори следва да се придържат към програмата за ефективност на помощта, най-вече, когато става дума за това да се уверят, че официалната помощ за развитие е предвидима, при освобождаването на помощта и когато дават възможност на получаващите я правителства да определят свои собствени стратегии за развитие. Разделението на труда също е от особена важност, но донорите трябва да се стараят да

не създават сектори „сираци“ по отношение на оказваната помощ.

6. Глобално управление

Световните институции трябва да дадат по-голяма възможност на развиващите се страни да изразяват своето мнение, както и по-голямо финансиране за най-бедните. ЕС може да помогне като отстъпи право на глас на недостатъчно представените нации в Световната банка и МВФ.

Европа следва да гарантира, че най-слабо развитите държави получават повече преференциално финансиране от международните финансови институции и по-голям дял от специалните права на тираж, определени на срещата на Г20 в Лондон. Парламентът и Съветът следва да се възползват изцяло от предстоящата възможност да насочат ЕИБ повече към намаляването на бедността.

И макар че Г20 е стъпка напред от Г8, все пак е клуб на богатите нации. ООН остава форумът с най-голямо участие по въпросите на световното управление.

Г. СПЕЦИАЛНО ВНИМАНИЕ

Всички ЦХР са еднакво важни, но някои изостават от други и изискват специално внимание през следващите пет години. Така че следва да пренасочим фокуса на нашите действия към следните области:

- 1) здраве, включително здравословното състояние на майките и репродуктивното здраве
- 2) най-слабо развити държави, най-вече в Африка
- 3) жени
- 4) достоен труд и обществени услуги.

1. Здраве

Изпълнението на трите ЦХР във връзка със здравето е най-изостанало и те следва да се превърнат в основен приоритет. Отбелязан е известен напредък, но „големите убийци“ СПИН, малария и туберкулоза, все още отнемат повече от четири милиона живота всяка година. ЕС следва да даде своя принос към световния здравен фонд и да възприеме интегриран подход към ЦХР 4–6. По-голямото финансиране може да окаже огромно значение. Например повечето отпуснати средства за мрежи срещу насекоми доведоха до намаляване с 50 % на случаите на заразени с малария. Половин милион по-малко деца на година умират от дребна шарка в Африка благодарение на ваксините, които струват само един долар.

Целта ни следва да бъде осигуряването на безплатни здравни грижи за всички. Трябва да се придържаме към поетия ангажимент за отпускане на 20 % от инструмента за сътрудничество за развитие за основни здравни грижи и образование. Следва да разширим тази основа, за да включи всички разходи за развитие. Трябва да подпомогнем африканските държави, за да изпълнят поетите в Абуджа през 2001 г. ангажименти за отделяне на 15 % от националните бюджети за здравни грижи и да насърчим развиващите се страни да направят същото.

Миналата година повече от две трети от хората, носители на ХИВ, не са имали достъп до необходимото им лечение. Нашата политика следва да бъде да се осигурява достъп до достъпни лекарства. Това включва преразглеждане на Споразумението ТРИПС и преосмислянето на генеричните лекарствени продукти, както и пренасочване на изследванията (понастоящем 90 % от ресурсите са насочени към нуждите на едва 10 % от световното население).

Също така е необходимо да се отпускат повече финанси за техническа подкрепа, инфраструктура и изграждане на капацитет в здравния сектор и да се обърне внимание на огромната липса на здравни работници чрез подпомагане на заплащането и намаляване на изтичането на мозъци. Здравното образование, включително сексуалното образование и повишаването на информираността относно ХИВ следва да заемат челно място в дневния ред.

ЦХР за намаляване на майчината смъртност е изправена пред провал и изисква прилагането на конкретни допълнителни мерки. Не може да се допуска културните и религиозни норми да възпрепятстват правата на сексуално и репродуктивно здраве. Трябва да подкрепяме напредничавите политики, включително семейното планиране, абортa (30 % от смъртните случаи на родилки в Африка се дължат на опасен аборт), лечението на полово предавани болести и осигуряването на презервативи. През последното десетилетие финансирането за семейно планиране на база на една жена е намаляло значително. Трябва да обърнем тази тенденция.

2. Най-бедните сред бедните

Независимо от постигнатия напредък във връзка с ЦХР е ясно, че 49-те най-слабо развити държави в света, особено тези в Африка, на юг от Сахара, изостават.

Днес в държавите от Африка, на юг от Сахара, живеят със 100 милиона повече крайно бедни хора, отколкото преди двадесет години. Процентът на бедността остава над 50 %, а почти две трети от градското население живее в бедни квартали. Половината от всички смъртни случаи на родилки и половината от всички деца, които не ходят на училище са в Африка. В Африка са регистрирани 95 % от смъртните случаи вследствие на малария. Континентът е с най-висок дял заболявания от СПИН и най-нисък процент на използване на контрацептиви в света. Тя е единственото място на планетата, което губи битката срещу туберкулозата и детската смъртност. Има много африкански държави, за които е много вероятно да не постигнат нито една от ЦХР.

През 2005 г. донорите обещаха удвояване на помощта за Африка до 2010 г. Това не е достатъчно. Трябва спешно да увеличим официалната помощ за развитие за най-слабо развитите държави от една трета до половината от всички потоци от помощи.

Държавите-членки на ЕС трябва да започнат да възприемат сериозно съвместното стратегическо партньорство ЕС-Африка, прието през 2007 г. на срещата на високо равнище в Лисабон. Време е тази стратегия да започне да дава резултат. Това означава обновена политическа воля от страна на всички партньори, но и нов механизъм за финансиране, предназначен специално за партньорството с Африка.

3. Жени

Жените са гръбнакът на много от развиващите се страни, но в същото време те понасят най-големия удар от бедността. Политиката за развитие на ЕС следва да е насочена към:

- равенство между мъжете и жените в образованието – наблюдава се едва в една от три развиващи се страни, въпреки че е отбелязан известен напредък
- достъп до достоен труд за жени – 70 % от женската работна сила заема несигурни работни места, а процентът на заетост на жените в северна Африка и голяма част от Азия е с 45 % по-нисък от този на мъжете
- политическо представителство на жените
- насилието въз основа на пола.

4. Достоеен труд

Борбата срещу бедността е борба за права като правото на храна, здраве, образование, вода, универсални обществени услуги и съществуване без бедност. Също така правото на *„достоеен и продуктивен труд при условия на свобода, равенство, сигурност и човешко достойнство“*.

Както ясно беше признато на неотдавнашните срещи на високо равнище на лидери от ЕС, Африка и Америка, достойният труд е *„стълб на развитието“* и най-сигурният път към преодоляването на бедността.

Програмите на МОТ за достойни условия на труд съответстват на всички ЦХР и следва да присъстват на видно място във всички наши международни споразумения. Комисията следва да следи за социалната закрила на работниците, социалния диалог и основните трудови стандарти и да не се страхува да налага санкции. Това е още по-важно, когато броят на работещите бедни и хората с несигурни работни места се повишава, особено в зората на световната икономическа криза.

Д. Други основни въпроси

Освен гореспоменатите приоритети, ЕС следва да обърне специално внимание на редица области, които могат да служат както като катализатор, така и като препятствие за ЦХР.

1. Последователност на политиките за развитие

ЕС вече има договорно задължение да взема предвид намаляването на бедността, когато прилага други политики, които биха могли да окажат въздействие върху развиващите се страни. Това означава, че действията ни във връзка със селското стопанство, рибарството, търговията и миграцията не могат да разклащат основите на нашата работа за развитие. В момента това не е така. Например:

- субсидиите на ЕС за износ на млечни продукти – подбиват цените на местните производители
- широкомащабна либерализация на търговията в най-слабо развитите страни – едва се отразява на намаляването на бедността, а всъщност отнема от най-слабо развитите страни техния дял от световния пай
- „присвояване на земи“ за агрогорива
- политика на ЕС във връзка с пациентите – ограничаване на достъпа до лекарства

- надхвърляне на улова – изтласкване на местните рибари
- непостоянни политики в областта на имиграцията
- изменение на климата – прекомерно плах подход, докато развиващият се свят плаща цената.

ЕС следва да назначи постоянен докладчик относно „последователността на политиките за развитие“, който да извършва текущи проверки на държавите-членки и Комисията.

Очевидно е, че нашата търговска политика оказва значително въздействие върху развитието. Европа трябва да защитава справедливата глобализация и бързото, ориентирано към развитието приключване на кръга от преговори на СТО в Доха. Търговията не е панацея, но безпристрастната, основана на правила търговия може да допринесе за намаляването на бедността. Това означава, че ЕС следва да предоставя повече помощ за търговия, изграждане на капацитет и подпомагане на бедните страни за намаляване на свръхзависимостта им от променливи суровини.

2. Справяне с изменението на климата и световната криза

Богатите страни носят вината за настоящата финансова и икономическа криза и кризата с изменението на климата. Бедните страни са най-силно засегнати. Борбата срещу последствията от изменението на климата на юг ще струва над 100 милиарда долара на година, а срещу тези от икономическия спад, поне още толкова. Трябва да намерим начин да запълним тази празнина във финансирането. Би било недопустима грешка да се използват средства, които вече са отделени за намаляване на бедността. Допълняемостта е единственият изход.

Освен това, емисиите на въглероден диоксид на развиващите се страни се е удвоил през последните 15 години. ЕС може да помогне в борбата срещу енергийната бедност и замърсяването и чрез трансфер на технологии, насочени към генерирането на чиста енергия и създаване на зелени работни места.

3. Управление и права

Доброто управление означава общества, които поддържат правата и интересите на всички свои граждани. То не означава повече ограничения и не може да бъде процес на ръководене отгоре-надолу. ЕС следва да възприеме подход, основан на правата и насочен към хората. Ние трябва да се борим срещу дискриминацията на малцинствата, независимо дали на расова, религиозна, езикова или сексуална основа, както и на деца и хора с увреждания и не трябва да оставяме нарушаването на основните права на човека ненаказано, независимо от обстоятелствата.

За да гарантираме добър контрол, отчетност и демокрация, трябва да насърчаваме развиващите се страни да ангажират парламентите и гражданските общества на всички етапи от формулирането и прилагането на политики.

4. Право на прехрана

Правото на прехрана е в основата на всички останали права на човека. Постигнат е тревожно малък напредък в решаването на проблема с недохранването, който дори отбелязва връщане назад през последната година, поради кризата с цените на храните,

като върна 100 милиона души в капана на глада. ЕС следва да се гордее с инструмента за прехрана от 2008 г., но е очевидно, че той е просто капка в морето.

Европа трябва да подпомага земеделието и осигуряването на прехраната в развиващите се страни с политически, финансови и технически средства. Ние трябва да върнем отново на водещо място в дневния ред селското стопанство, осигуряването на прехраната и постигането на самодостатъчност на регионално равнище след години на пренебрегване. Не можем повече да подкопаваме дейността на бедните земеделски производители с нашите субсидии за износ като правим дъмпинг на цените на нашето производство или като ги принуждаваме да отворят пазарите си твърде много и твърде бързо. Вярно е, че трябва да защитаваме нашите земеделски производители, но когато става въпрос за милиони гладуващи деца, моралната дилема е ясна.

5. Образование за развитие и „егоистичният ген“

За щастие, девет от десет европейци подкрепят помощта за развитие, а голяма част подкрепя увеличаването на ОПР. Въпреки това, намаляването на скептицизма е непрекъснат процес, особено когато вътрешните икономики са пред срыв. Затова Европа трябва да увеличи усилията, за да убеди своите граждани, че ОПР представлява добре похарчени средства, независимо дали от морална гледна точка или от гледна точка на личния интерес, т. е. геополитическа стабилност, незаконни имиграционни потоци, надеждни доставки на минерали и т. н.

6. Нашите партньори донори

САЩ е под ново управление. Китай все повече демонстрира силата си, а другите нововъзникващи икономики постепенно навлизат на световната сцена. Ние следва да подобрим трансатлантическия диалог относно развитието и да включим нови донори за повече ОПР, по-последователни действия и за да се уверим, че бедните страни имат изцяло думата при определянето на своите собствени стратегии за развитие.

Е. ЗАКЛЮЧЕНИЕ – НЕОТЛОЖНИ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА

Постигането на ЦХР въпреки всички препятствия е огромно и неотложно предизвикателство. Ако успеем, това ще означава достоен живот за стотици милиони хора и разликата между живота и смъртта за милиони други хора. През юни ЕС трябва да възприеме смела, последователна позиция и да поведе световната общност на срещата на високо равнище на ООН за преглед на изпълнението на ЦХР отвъд целите за 2015 г. и напред.

През 2000 г. светът си даде обещание. Наше морално задължение е да изпълним това обещание.

4.5.2010

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ

на вниманието на комисията по развитие

относно напредъка по отношение постигането на Целите на хилядолетието за развитие: междинен преглед в рамките на подготовката за срещата на високо равнище на ООН през септември 2010 г (2010/2037(INI))

Докладчик по становище: Laima Liucija Andrikiene

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по международна търговия приканва водещата комисия по развитие да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. изтъква, че постигането на ЦХР трябва да продължи да бъде ключова цел за Европейския съюз; подчертава, че намаляването на бедността чрез постигането на ЦХР трябва да бъде ясно признато като всеобхватна рамка за политиката на ЕС и че това трябва да намери ясно отражение във всички съответни политики, включително търговската политика, и законодателните предложения; счита, че ЦХР не трябва да бъдат възприемани като въпрос от техническо естество, който ще бъде решен като просто се предоставят повече пари или търговски възможности, без да се идентифицират първопричините за бедността и да се предприемат мерки срещу тях;
2. подчертава, че данните, посочени в наскоро публикувания доклад на ООН, озаглавен „Да преосмислим бедността“, не само са тревожни, но са и ясна индикация, че опасността да не бъдат изпълнени Целите на хилядолетието за развитие е реална;
3. изразява убеждение, че търговията би могла да бъде мощен двигател на икономическия растеж, макар че търговията сама по себе си не може да реши проблемите на развитието; счита, че бавният напредък на кръга от преговори от Доха възпрепятства приноса на международната търговска система към ЦХР; подчертава, че успешното приключване на кръга от преговори от Доха може да допринесе за осигуряването на пакет от икономически стимули в световен мащаб; отбелязва многобройните проучвания на Конференцията на ООН за търговия и развитие (UNCTAD) и на други институции, които показват, че широкообхватното либерализиране на търговията в най-слабо развитите държави в много малко

случаи е довело до устойчиво и значително намаляване на бедността и също така е допринесло за спад по отношение на търговията на развиващите се страни, по-специално на африканските страни;

4. подчертава важността на усилията за улесняване на интеграцията на развиващите се страни в световната икономика; отново заявява, че отвореността за търговия и подкрепата за капацитета по отношение на предлагането са важни елементи във всяка съгласувана стратегия за развитие и че инициативите за свързана с търговията техническа помощ представляват допълнително средство за предприемане на действия за премахване на бедността и изоставането в развитието;
5. припомня, че подобряването на търговските способности на развиващите се страни и най-слабо развитите държави може да им помогне да развият необходимите търговски умения и инфраструктура, за да прилагат и извличат полза от споразуменията на СТО, да разширят търговията си, да се възползват от новите и съществуващите търговски възможности, да прилагат нови споразумения и да се приспособят към изменящата се външна търговска среда;
6. приветства вече съществуващите инициативи в областта на търговията с развиващите се страни на равнището на ЕС и СТО, по-специално инициативата „Всичко освен оръжие“, ОСП и ОСП+, както и принципа на асиметрия и преходни периоди, договорени във всички съществуващи европейски споразумения за партньорство (ЕСП), и изисква от Европейската комисия да укрепи тази стратегия на политиката; посочва, че системата на ОСП осигурява повече стабилност, предвидимост и търговски възможности за нейните ползватели; отбелязва, че допълнителни преференции се предоставят на страни, които са ратифицирали и ефективно прилагат основните международни конвенции за устойчиво развитие, социални права и добро управление (посредством режима на ОСП);
7. отправя искане към Комисията да гарантира, че Споразуменията за икономическо партньорство с партньорите от АКТЕ са инструмент за развитието и премахването на бедността в този регион, наред с другото чрез запазване на непропорционалността при достъпа до пазара, акцент върху проблемите на продоволствената сигурност и засилването на съществуващите усилия за интеграция в региона;
8. призовава Комисията да подобри съдържанието, свързано с развитието, в настоящите преговори в рамките на СТО и за двустранни споразумения за свободна търговия (ССТ);
9. припомня, че стратегията „Помощ за търговията“ цели да помогне на бедните и уязвими страни да разработят основната икономическа инфраструктура и инструментите, от които се нуждаят, за да оползотворят потенциала на търговията като двигател на икономическия растеж и развитието; приветства изявленията на Комисията, че ЕС вече е постигнал целите за предоставяне на 2 млрд. евро за свързана с търговията помощ до 2010 г., като общият размер на тази помощ от ЕС и неговите държави-членки е достигнал 2.15 млрд. евро през 2008 г. (1.14 млрд. евро от държавите-членки и 1.01 млрд. евро от ЕС), и че са постигнати също така важни резултати в рамките на по-широката програма за „Помощ за търговията“ –

включително относно транспорта и енергетиката, производствените сектори и свързаните с търговията корекции; въпреки това призовава Комисията да предостави подробна информация (включително точни суми) за бюджетните редове, използвани за финансиране на свързаните с търговията помощи и помощите за търговията;

10. настоятелно призовава Комисията и държавите-членки да обръщат повече внимание и да подкрепят най-слабо развитите държави, за да увеличат общия размер на средствата, предоставяни в рамките на „Помощ за търговията“ от ЕС, които в последно време не са нараснали съществено; счита, че тъй като регионалното развитие става все по-важно в програмата на ЕС „Помощ за търговията“, следва да бъдат увеличени усилията за завършване на регионалните пакети в рамките на "Помощ за търговията"; счита, че е налице потенциал за подобряване на ефективността на помощта чрез увеличаване на съвместните анализи, съвместните стратегии за реакция и съвместните мерки за предоставяне на „Помощ за търговията“;
11. счита, че измерението Юг-Юг се превръща в бързо разрастващ се компонент на световната търговия, би могло да придобива все по-голямо значение от гледна точка на гарантирането на развитието на най-бедните страни и следва да бъде насърчавано и подкрепяно;
12. призовава развиващите се страни, особено тези, които са облагодетелствани в най-голяма степен от помощта на ЕС, да засилят доброто си управление по всички публични въпроси, и особено при управлението на получената помощ, и настоятелно призовава Комисията да предприеме всички необходими стъпки за гарантирането на прозрачно и ефикасно прилагане на помощта;
13. отново заявява, че ЕС следва да подкрепи развиващите се страни, които използват така наречения „гъвкав подход“, съдържащ се в споразумението ТРИПС, така че те да могат да осигуряват лекарства на достъпни цени в рамките на своите вътрешни програми за обществено здравеопазване. подчертава, че тези споразумения, които гарантират достъп до генерични лекарства, не трябва да бъдат отслабвани от споразумения за свободна търговия;
14. призовава Комисията да проучи възможността за въвеждането на данък върху финансовите трансакции в световен мащаб и начините, по които този данък може да допринесе за постигането на ЦХР.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	28.4.2010
Резултат от окончателното гласуване	+: 20 –: 1 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Laima Liucija Andrikiienė, Kader Arif, Daniel Caspary, Joe Higgins, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Gianluca Susta, Jan Zahradil, Pablo Zalba Bidegain, Paweł Zalewski
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Josefa Andrés Barea, George Sabin Cutaş, Albert Deß, Béla Glattfelder, Elisabeth Köstinger, Georgios Papastamkos, Jarosław Leszek Wałęsa

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	10.5.2010
Резултат от окончателното гласуване	+: -: 0: 17 8 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Thijs Berman, Michael Cashman, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Enrique Guerrero Salom, Eva Joly, Franziska Keller, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Michèle Striffler, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Kriton Arsenis, Krzysztof Lisek, Miguel Angel Martínez Martínez, Emma McClarkin, Cristian Dan Preda
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Sylvie Guillaume, Jolanta Emilia Hibner, Anna Ibrisagic, Derek Vaughan, Marie-Christine Vergiat